

T-88/01. sz. ügy

Sniace SA kontra az Európai Közösségek Bizottsága

**„Állami támogatás – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság –
A felperest személyében érintő jogi aktus”**

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (kibővített ötödik tanács), 2005. április 14. . . . II - 1168

Az ítélet összefoglalása

- 1. Eljárás – Beavatkozás – Kérelem, amely nem valamelyik fél kérelmeinek támogatására irányul – Elfogadhatatlanság – Eljárásgátló okokra alapított elfogadhatatlansági kifogás – A bíróság által hivatalból történő vizsgálat – A felperes keresetőségi jogának hiánya (A Bíróság alapokmánya, 40. cikk, (4) bekezdés; az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata, 113. és 116. cikk, 3. §)*

2. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok – Támogatással kapcsolatos eljárást lezáró bizottsági határozat – A támogatásban részesülő vállalkozással versenytárs vállalkozás – Jogorvoslati jog – Feltételek*
(EK 88. cikk és EK 230. cikk, (4) bekezdés)

1. A Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése értelmében a beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak. Ezenfelül az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116.cikkének 3. §-a alapján a beavatkozó a jogvitát beavatkozáskori állásában fogadja el. Mindazonáltal az eljárási szabályzat 113. cikkének értelmében az Elsőfokú Bíróság hivatalból bármikor vizsgálhatja, hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, ideértve a beavatkozó által felhozott erre vonatkozó kifogásokat is. A felperes keresetösségi jogára vonatkozó elfogadhatatlansági kifogás ilyen eljárásgátló jellegű kérdés.

(vö. 49., 52–53. pont)

2. Az EK 230. cikk negyedik albekezdésének megfelelően természetes vagy jogi személy más személynek címzett határozattal szemben csak akkor nyújthat be keresetet, ha ez a határozat közvetlenül és személyében érinti. Azok a jogalanyok, akik nem címzettjei valamely határozatnak, csak akkor állíthatják,

hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos tulajdonságai vagy olyan ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, amely minden más személytől megkülönbözteti, és ezáltal a címzethez hasonló módon egyéníti őket.

Ami különösen az állami támogatások területét illeti, a Bizottság az EK 88.cikk (2) bekezdése alapján egyedi támogatás kapcsán indított eljárást lezáró határozattal személyében érintettek a kedvezményezett vállalkozáson felül azok a vele versenyben álló vállalkozások, amelyek tevékeny szerepet játszottak ezen eljárás során, feltéve, hogy piaci helyzetüket döntő mértékben érinti a megtámadott határozat tárgyát képező támogatási intézkedés. Valamely vállalkozás nem hivatkozhat tehát pusztán arra, hogy a kedvezményezett vállalkozás versenytársa, hanem ezen túlmenően azt is bizonyítania kell, hogy – figyelembe véve az eljárásban való esetleges részvételének mértékét és piaci helyzete sérelmének fokát – olyan ténybeli helyzetben van, amely valamely határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti. Valamely vál-

lalkozást úgy kell tekinteni, mint amely csupán kis szerepet játszik a pert megelőző eljárásban, amikor egyrésztől semmilyen panaszt nem nyújt be a Bizottsághoz és másrésztől, úgy tűnik, hogy ezen eljárás lefolyását nem határozták meg nagymértékben észrevételei, amennyiben megelégedett azzal, hogy lényegében megismételte a Bizottság által az eljárást megindító határozatban tett megállapítások némelyikét, röviden kommentálva azokat, anélkül, hogy bármilyen konkrét bizonyítékot szolgáltatott volna, és csupán annak állítására szorítkozott, hogy az eljárást kiterjesztő határozatban érintett intézkedések állami támogatásnak minősültek, és azokat a közös piaccal összeegyeztethetetlenek kell nyilvánítani.

A felperes piaci helyzete érintettségének fokát illetően az elfogadhatóság vizsgálatának szakaszában a közösségi bíróságnak nem feladata, hogy végleges döntést hozzon a felperes és a támogatásokból részesülő vállalkozás között fennálló versenyhelyzet tekintetében. Ebben a vonatkozásban kizárólag a felperes köteles arra, hogy megfelelő módon megjelölje azokat az okokat, amelyek alapján a Bizottság határozata esetleg sértheti jogos érdekeit azzal, hogy döntő mértékben érinti helyzetét az adott piacon.

(vö. 54–57., 59–60. pont)